

Tuần Báo Vô Vi

20 tháng 6 năm 2021

Số 556

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Thanh quang ban chiếu bằng cách nào?
- 2) Làm sao chứng minh được thanh quang thanh tịnh và từ bi?
- 3) Trình độ tiến hóa bằng cách nào?
- 4) Hành trình tiến hóa rút ngắn là tại sao?
- 5) Sự mưu mô có hữu ích gì không?
- 6) Tại sao lại có chuyện vui mừng?
- 7) Hướng tâm về Trời Phật thì phải hướng về cách nào?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 31-08-2003 1: 35 AM 1) Hỏi: Thanh quang ban chiếu bằng cách nào? Đáp: Thừa thanh quang ban chiếu bằng thanh quang thanh tịnh và từ bi. Kệ: Thanh quang sáng chiếu đại từ bi Giải tiến sáng suốt tự khắc ghi Thông cảm chiếu sâu đã dự thi Giải mê phá chấp tự tâm ghi.	Atlantic city, 01-09-2003 1 : 40 AM 2) Hỏi: Làm sao chứng minh được thanh quang thanh tịnh và từ bi? Đáp: Thừa muốn chứng minh được thanh quang thanh tịnh và từ bi thì phải nhìn thẳng buổi bình minh lúc nào cũng xoa dịu và tận độ, tâm tư sẽ cảm nhận sự an vui và nhẹ nhàng. Kệ: Tình Trời tận độ khắp nơi nơi Chuyển hóa ban ơn độ hợp thời Uyển chuyển không ngừng tận độ tốt Cần khôn vũ trụ chuyển không lời.
Atlantic city, 02-09-2003 11: 00 AM 3) Hỏi: Trình độ tiến hóa bằng cách nào? Đáp: Thừa trình độ tiến hóa bằng cách thực hành pháp môn đúng đắn. Kệ: Trình độ tiến hóa trong thực hành Thành tâm tu luyện tự phân minh Đường đời trật tự tâm minh tiến Khai triển chính mình tự sống yên.	Atlantic city, 03-09-2003 5: 00 AM 4) Hỏi: Hành trình tiến hóa rút ngắn là tại sao? Đáp: Thừa hành trình tiến hóa rút ngắn là tại hành giả có nhiệm vụ. Kệ: Hành trình rút ngắn tại thế gian Ngộ nhận nhơn gian tự ngõ ngang Nguyên lý không hành nan chuyển tiến Thành tâm chấp nhận tự học hiền.
Atlantic city, 04-09-2003 1: 40 AM 5) Hỏi: Sự mưu mô có hữu ích gì không? Đáp: Thừa sự mưu mô sẽ bị luật nhân quả trừng trị. Kệ: Mưu mô bất lợi tự giam mình Khổ trí bức tâm khó hướng khuynh Học hỏi không ngừng tâm động loạn Giải mê pháp chấp chuyển hành trình.	Atlantic city, 05-09-2003 2: 00 AM 6) Hỏi: Tại sao lại có chuyện vui mừng? Đáp: Thừa có chuyện vui mừng là đã tự đạt sự quân bình và ổn định. Kệ: Vui mừng tự đạt sự quân bình Uyển chuyển phân minh rõ tiến trình Thành đạt chính mình quy một mối Bình tâm thanh tịnh tự phân minh.
Atlantic city, 06-09-2003 1: 00 AM 7) Hỏi: Hướng tâm về Trời Phật thì phải hướng về cách nào? Đáp: Thừa hướng tâm thẳng vào trung tim bộ đầu rồi tưởng đến Trời Phật thì mới đúng. Kệ: Hướng về vĩ đại của Trời Phật Ban chiếu vô cùng rõ hướng Trời Tiến hóa nhẹ nhàng tưởng khắp nơi Hành thông chơn pháp rõ chơn lời.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

PHỤ Ái 11 (tiếp theo)

...

“*Hư không chánh pháp vững bền nơi nơi*”: Các bạn tu, tại sao nói rằng hư không? Sửa cho thanh nhẹ hòa hợp với hư không tánh, là không còn động, không còn chấp, không còn mê. Đi tới nơi nơi, nơi nào cũng hòa hợp, ai thấy cũng cảm mến. Từ đó, mình mới truyền bá cho mọi người hiểu rằng chính họ là hư không vững bền. Họ phải trở về với căn bản của họ mới thấy hưởng hạnh phúc. Nhẹ nhàng mới là hạnh phúc, còn nặng trọc đau khổ làm gì có hạnh phúc? Các bạn có bạc tỷ nhưng tâm hồn các bạn không ổn, lấy gì có hạnh phúc?

“*Lấy không hòa hợp với Trời*”: Chúng ta lấy cái không không mà hòa hợp với Trời mới được. Nếu chúng ta lấy của cái trần gian sẵn có này mà đi sánh với ông Trời thì sai rồi. Chính ông Trời là phần thanh khí điển sáng suốt, hóa sanh vạn vật và hỗ trợ cho vạn linh tiến giải.

“*Tình Cha tiến giải tình đời khai thông*”: Chúng ta thấy tình Cha, hiểu rằng mỗi chúng ta đồng phân ly bởi Đấng Cha Lành cao thượng đời đời ở bên trên, tiến giải xuống đây để giải, hiểu và sáng suốt thì tình đời chúng ta khai thông. Ở thế gian chúng ta thấy rõ rồi, không đời lấy gì có đạo, đời nó có đạo. Cho nên, có gia cang, có vợ con, trong đó chúng ta càng thấy cái đạo lý thú hơn. Chúng ta thấy con vi trùng, con sâu, con bọ, cũng có gia cang, có tình đời, có thương yêu, có cha mẹ, có sự giao cấu, có âm, có dương. Con thú còn có hưởng hô gì con người? Cho nên, mọi người chúng ta đều có, mà chúng ta thiếu thanh tịnh lấy gia cang của chúng ta biến thành kẻ thù xung quanh chúng ta. Nếu chúng ta thanh tịnh thì những người trong gia đình chúng ta đều là ân nhân của chính mình. Nhờ sự kích động và phản động đó chúng ta mới tâm tới đạo pháp, mới khai thông chơn lý, mới hiểu, mới ngộ, mới biết thương yêu.

Chúng ta đã mang danh thương yêu, đã lấy vợ sanh con, nhưng mà chưa biết thương yêu. Chưa biết yêu đời. Chưa biết yêu đạo. Chúng ta càng tu, chúng ta thấy càng yêu. Mọi người đều phân ly bởi Thượng Đế là Cha Trời, mà chúng ta hiểu lấy ta rồi, chúng

ta quý trọng mọi người xung quanh cũng như quý một vị Thượng Đế tại thế. Chúng ta phải thực hiện thương yêu để đi tới siêu việt. Tâm hồn các bạn mới càng ngày càng sáng suốt, dễ tu dễ tiến hơn. Còn các bạn khinh khi một người nào trong gia đình của các bạn, thì các bạn chỉ gây bức tức và đi xuống mà thôi.

Nhiều người ở trong gia cang, vợ chồng nghịch với nhau là cơ hội để tìm hiểu chơn lý, nhưng người không hiểu vì không tu. Tu đạt tới thanh tịnh mới thấy cảm ơn những người đã nghịch mình. Nếu cặp mắt phạm cho những người đã bêu xấu mình là kẻ thù, thì cặp mắt đạo cho là cây thước để đo lường lương tâm thanh tịnh của mình đã có chưa? Sự sáng suốt của mình có chưa? Sự ngộ đạo của mình đã có chưa? Chúng ta học cuốn kinh vô tự đó mới tiến hóa, chớ đừng chấp mọi sự việc đó. Nếu chúng ta còn chấp mọi sự việc đó là chúng ta sẽ bê trễ vì thế xác các bạn đâu có chờ đợi các bạn tiến hóa được. Tâm linh các bạn tu rồi tập trung, hóa giải mới mình được sự việc đó. Mới thấy đó là một phương thức sắc bén nhứt và dẫn giải cho tâm hồn tiến hóa.

Cho nên, nhiều bạn có gia cang, có vợ có chồng nhưng mà ở thế gian không ổn định. Gia đình không bao giờ ổn định, đó là cơ hội bề trên đã chuyển hóa giáo dục con người phải tự tránh lấy khẩu nghiệp. Không nên gieo nhiều sự động loạn cho gia cang nữa, ngậm miệng lại, thực hành để sửa đổi bên trong. Các bạn ngộ được pháp lý rồi càng phải êm cái miệng đi, đóng bớt cái khẩu nghiệp đi. Mở tâm mở trí đi lên, tự giải tỏa. Rồi chúng ta xây dựng lại một gia cang tốt đẹp của tình yêu sẵn có của Trời Phật đã ban bố cho chúng ta, để cho chúng ta tiến hóa thương yêu, gây một cái vườn hạnh trong gia cang trong chu trình tiến hóa. Quý biết là bao nhiêu! Lúc đó, mọi người sẽ xóa bỏ mọi sự hận thù ô trược trước kia mà trở lại ôm lấy sự thương yêu vô cùng tận để tiến trong chu trình tiến hóa của cuộc hành hương này. Cao quý biết là bao nhiêu!

“*Sửa tâm sửa tánh dự phòng*

Ngày kia tái ngộ tháp tông quang vinh”:

Chúng ta sửa, chúng ta thấy rõ rằng không phải sống vì thể xác này, nhưng mà nhờ thể xác này là một phương tiện mà thôi. Nhờ cái tánh tham, sân, si, hỉ, nộ, ái, ố, dục này mà dẫn tiến tâm hồn, cũng là phương tiện để cho chúng ta tiến hóa. Nhờ đó, chúng ta mới đạt tới phần hồn chơn chánh, chuyên chính, hóa giải, khai thông, tiến triển.

Nếu các bạn không nhờ sự giầy xéo của trần gian, không nhờ sự kích động của thể gian làm sao các bạn ngộ được đạo, các bạn hiểu được chơn lý? Cho nên, những gì mà trong gia cang xáo trộn, đó là một phương pháp dẫn giải con người đi tới sự tu tỉnh rõ rệt hơn.

Nếu mỗi người ý thức được trong gia cang như thế thì chúng ta cố gắng tu, chấp nhận, không nên cho những người xung quanh của chúng ta là kẻ thù. Nhưng mà, những người xung quanh chúng ta đều là ân nhân dẫn dắt chúng ta. Mỗi người trong gia đình đều suy nghĩ như vậy thì kết quả quá tốt, sẽ đi đến mọi sự thiện lành trong gia cang. Rồi mới kiến giải, phổ độ cho xã hội xung quanh, đi tới càn khôn

vũ trụ trong tình thương yêu thật sự, mới dìu dắt năm châu tiến giải.

Mỗi gia cang phải biết tự mình lấy mình. Thấy sự sai lầm của mình và chấp nhận sự sai lầm. Không nên phê bình sự sai lầm của người khác, mà không nhìn nhận sự sai lầm của chính mình thì chỉ có đi xuống mà thôi. Đi xuống A Tì Địa Ngục để chịu sự đau khổ hình phạt ở tương lai. Nhiều người như vậy, miệng ăn nói hung ác, thiếu liêm chính, thiếu sáng suốt, gây hỗn loạn cho gia cang. Cái tội đó phá rối trị an, an ninh của trời đất. Tội đó rất nặng, tằm tối không bao giờ tiến hóa nổi. Cho nên, phải sớm ăn năn hối cải mới được. Nếu không sớm ăn năn hối cải thì thấy rõ chỉ có đi xuống chẳng có đi lên. Khổ càng thêm khổ, rồi càng thêm rối.

Cảm ơn các bạn.

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

(còn tiếp)

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

TPHCM, ngày 30/6/2001

Bạch Thầy Tám,

Hôm nay con xin gửi đến Thầy lời chúc mừng Thầy dồi dào sức khỏe, con chúc Bà Tám dồi dào sức khỏe. Lời đầu con chúc mừng Thầy dồi dào sức khỏe giang tay tế độ bạn đạo khắp năm châu, ban nhiều lòng bác ái từ bi đến với mọi linh hồn đang hướng về Thiên Đàng. Mọi bạn đạo được Thầy thi ân bố đức hướng về cõi tâm linh đúng như trong quyển Kinh A Di Đà chú giải, như các cuộn băng mà Thầy đã truyền bá cho các linh hồn đang ngày đêm công phu luyện đạo để được theo chơn Đức Di Đà và tu theo PLVVKHHB của Phật.

Bạch Thầy, con cũng đã đọc kỹ cuốn kinh A Di Đà chú giải và con làm theo sự hướng dẫn của Thầy, con thấy nếu người thực tâm tu luyện theo PLVVKHHB của Phật thì nhất định có kết quả, nhưng phải dày công khổ luyện, làm đúng theo như lời Thầy đã giảng, là nhất định thành công, lúc thức nhất định được về chốn Tây Phương Cực Lạc.

Bạch Thầy Tám, con ngộ PLVV từ năm 1993, nhưng lúc đầu con vừa thực hành vừa học tập làm sao cho đúng Pháp. Từ đó đến nay con thấy nếu có công khổ luyện mỗi đêm thì nhất định đạt được kết quả. Hiện nay con đã thấy có ánh sáng, do đó con càng tin tưởng như lời Đức Thầy đã thuyết giảng.

Kính thưa Đức Thầy, nhân có cô M T A về Pháp để đoàn tụ gia đình con kính nhờ chuyển bức thư và tấm lòng thành kính của con qua Đức Thầy soi xét và cứu rỗi cho linh hồn con được xuất lên cõi Phật để học đạo. Nếu như lòng chí tâm học đạo được kết quả thì ngày về quê cũ sẽ cứu được linh hồn khỏi bị đọa đày ở chốn âm u.

Một lần nữa con thành tâm bái đến Thầy. Con kính chúc Đức Thầy là một vị Phật sống đang giảng hai bàn tay tế độ cho bạn đạo khắp năm châu cố gắng tu học để mọi linh hồn đều được về nơi cực lạc thiên đàng bái Phật.

Kính bái,
D V H

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

A C, ngày 16/12/2001

V H,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 30 tháng 6, năm 2001, được biết con đã dày công hành theo cuốn kinh A Di Đà chú giải và được thấy ánh sáng là đúng đường, cần liên tục niệm Phật và thực hành đều thì mới xây dựng con đường dũng hành.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

CHUNG VUI

Vui chung bạn đạo tình thương
Cùng chung sum họp noi gương Phật Trời
Cảm thông nguyên lý hợp thời
Óc khai tâm mở nhớ Trời yêu thương
Trí tâm thực hiện làm gương
Giúp người tiến hóa theo đường giác quang
Cùng chung thanh tịnh khai màn
Vô sanh tự thức cảm an cảm hòa.

Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.05 PHẨM LỢI ÁI

44. CHUYỆN CON MUỖI (Tiền Thân Makasa)

Tốt hơn là kẻ thù...,

Câu chuyện này, khi bộ hành ở xứ Ma-kiệt-đà, bậc Đạo Sư đã kể về những người ngu si trong một ngôi làng. Theo truyền thuyết, một thời đức Như Lai từ Xá Vệ đi đến xứ Ma-kiệt-đà. Tại đây, Ngài đi bộ đến một ngôi làng. Người trong làng ấy phần lớn là những người ngu. Một hôm, các người ngu hội họp lại và nói:

- Này các bạn, khi chúng ta vào rừng làm việc, các con muỗi cắn chúng ta, do duyên có ấy, việc làm của chúng ta bị trở ngại. Tất cả chúng ta hãy đi, cầm theo cung và các vũ khí, gây chiến với các con muỗi, bắn giết tất cả chúng nó.

Nghĩ vậy, họ đi vào rừng với ý định bắn các con muỗi, nhưng họ bắn lẫn nhau, đánh lẫn nhau, làm đau khổ lẫn nhau, rồi đi về, nằm xuống ở cổng làng, giữa làng và cuối làng.

Bậc Đạo Sư, được chúng Tỳ kheo vây quanh, đi vào làng ấy khát thực. Các bậc Hiền trí trong làng thấy Thế Tôn, liền dựng một cái rạp tại cổng làng, tổ chức cúng dường trai phạn cho chúng Tỳ kheo, đứng đầu là Đức Phật. Họ đánh lễ bậc Đạo Sư rồi ngồi xuống. Bậc Đạo Sư thấy chỗ này chỗ kia có những người bị thương, liền hỏi các nam cư sĩ:

- Sao có nhiều người bị bệnh thế? Họ đã làm gì vậy?

- Bạch Thế Tôn, những người này đi đánh các con muỗi, nhưng lại bắn lẫn nhau, nên bị bệnh tình như vậy.

Bậc Đạo Sư nói:

- Không phải chỉ nay các người ngu si đi đánh các con muỗi, rồi trở lại đánh mình. Trước kia, cũng có những người đi đánh các con muỗi, rồi trở lại đánh những người khác.

Sau đó, theo lời yêu cầu của những nam cư sĩ ấy, bậc Đạo Sư kể câu chuyện quá khứ.

Thuở xưa, khi vua Brahmadata trị vì ở Ba-la-nại, Bò Tát sống làm nghề đi buôn. Lúc bấy giờ, trong một làng biên địa ở nước Kasi, nhiều người thợ mộc sống tại đây. Có một thợ mộc đầu sói đang đẽo một thân cây. Một con muỗi đậu trên đầu của kẻ ấy, cái đầu sáng chói như một cái bát đồng. Với cái miệng như mũi tên, muỗi đốt vào đầu như kiếm đâm. Kẻ ấy gọi đứa con đang ngồi gần và nói:

- Này con thân, con muỗi đốt vào đầu ta như bị kiếm đâm. Hãy đuổi nó đi.

- Thưa cha thân, hãy ngồi im. Với một cái đánh, con sẽ giết nó.

Lúc bấy giờ, Bò Tát đi tìm hàng hoá cho mình, đến tại làng ấy, đang ngồi tại cửa quán người thợ mộc. Người thợ mộc ấy nói với đứa con:

- Này con, hãy đuổi con muỗi này.

Đứa con nói:

- Này cha thân, con sẽ đuổi.

Nó giờ cao một cái búa lớn sắc bén, đứng một bên lưng người cha nói:

- Con sẽ đánh muỗi!

Nó lại chém vỡ đôi đầu người cha. Người thợ mộc chết ngay tại chỗ. Bồ Tát thấy sự việc đã xảy ra cho người thợ mộc, suy nghĩ: “Một kẻ thù có trí còn tốt hơn, vì nó sợ hình phạt, sẽ không giết người”.

Rồi ngài nói lên bài kệ này:

*Tốt hơn là kẻ thù,
Nhưng có trí sáng suốt,
Còn hơn là người bạn
Thiếu trí tuệ thông minh.
Đưa con ngu và điếc,
Định giết chết con muỗi,
Lại chém đầu người cha
Vỡ ra thành hai mảnh.*

Nói vậy xong, Bồ Tát đứng dậy ra đi, rồi về sau mạng chung theo nghiệp của mình. Còn bà con của người thợ mộc lo việc thiêu xác của người thợ mộc.

Bậc Đạo Sư nói:

- *Này các nam cư sĩ, trong thời quá khứ, cũng có những người muốn đánh con muỗi lại đánh ngã các người khác.*

Sau khi kẻ pháp thoại này xong, bậc Đạo Sư kết hợp hai câu chuyện và nhận diện Tiền thân như sau:

- *Lúc ấy, người đi buôn hiền trí nói xong bài kệ rồi đi chính là Ta vậy.*

(còn tiếp)

